

- Ако Съдът уважи второто основание, жалбоподателят иска той да отмени обжалваното съдебно решение и да даде указания на Общия съд да ограничи преценката си до фактическите и правните въпроси, разгледани в решението на апелативния състав. Ако Общият съд приеме, че не може да потвърди решението на апелативния състав, когато оповестяването на уебсайт е разгледано изолирано, тогава жалбоподателят иска Общият съд да върне преписката на апелативния състав за допълнителна преценка по въпроса дали с оглед на представените доказателства оповестяването във Форт Лодърдейл и оповестяването чрез продажби попадат в обхвата на изключението по член 7 ⁽¹⁾.
- Ако Съдът уважи третото основание, жалбоподателят иска той да отмени обжалваното съдебно решение, що се отнася до прилагането на член 7, и да даде указания на Общия съд отново да прецени доказателствата, като приложи правилно текста на член 7 и приложи критерия за претегляне на вероятностите.
- Ако Съдът уважи четвъртото основание, жалбоподателят иска той да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на Общия съд.
- Освен това жалбоподателят иска съдебните разноски да бъдат присъдени в негова полза съгласно членове 137 и 184 от Процедурния правилник на Съда.

Основания и основни доводи

1) Първо основание — нарушение на член 63 от Регламента за промишления дизайн

Общият съд е допуснал грешка при тълкуването и прилагането на член 63, като не е отменил решението на апелативния състав, който е допуснал представянето на нови доказателства.

2) Второ основание — нарушение на член 61 от Регламента за промишления дизайн

Общият съд е нарушил член 61, като на практика се е произнесъл по фактически въпроси, които не са били разгледани в решението на апелативния състав и не са били обхванати от жалбата до Общия съд. Затова последният е надвишил правомощията си за отмяна или изменение на решението на апелативния състав.

3) Трето основание — нарушение на член 7 от Регламента за промишления дизайн

Общият съд е нарушил член 7, като грешно е приложил правилата относно необходимата степен на доказване. Така Общият съд е приел, че критерият изисква точно определени доказателства, вместо да приложи правния критерий спрямо наличните по делото доказателства. Накрая, Общият съд неправилно е отхвърлил довода на жалбоподателя, че при прилагането на член 7 от значение може да бъде и количествен фактор.

4) Четвърто основание — обжалваното съдебно решение не е постановено от надлежен състав на Общия съд (седми състав)

Седми състав на Общия съд не е формиран надлежно. Съдия Корнезов преминава към Общия съд от Съда на публичната служба през 2016 г. Впоследствие обаче е установено, че назначаването на съдия Корнезов в Съда на публичната служба е опорочено от процедурна грешка. Ако съдия Корнезов не беше член на Съда на публичната служба през 2016 г., назначаването му в Общия съд нямаше да бъде възможно преди 2019 г. Следователно изглежда, че назначаването му в Общия съд също е опорочено от процедурна грешка. Затова обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Общия съд.

⁽¹⁾ Член 7 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70, наричан по-нататък „Регламентът за промишления дизайн“).

Преюдициално запитване от Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Нидерландия), постъпило на 26 юни 2018 г. — Ю, друга страна в производството: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Дело C-420/18)

(2018/C 319/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Страни в главното производство

Жалбоподател: IO

Друга страна в производството: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Преюдициални въпроси

Извършва ли независима икономическа дейност по смисъла на членове 9 и 10 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ член на надзорен съвет на фондация, който във връзка с условията на работа и възнаграждението е подчинен на надзорния съвет, но иначе не се намира във взаимоотношение на работодател и наето лице с надзорния съвет или с фондацията?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 4 юли 2018 г. — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-438/18)

(2018/C 319/17)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais S.A.

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместими ли са с правото на Съюза член 23, параграф 1, буква с) от Кодекса за данъчно облагане на дружествата в действащата му редакция през 2013 г. и член 23, параграф 1 и параграф 2, буква с) от същия кодекс в действащата му редакция през 2014 г., ако се тълкуват в смисъл, че след обратно вливане натрупаните лихви (които влялото се дружество шеше да може да приспадне, ако вливането не бе осъществено) по заем, получен от трето лице за придобиване на капитала на приемащото дъщерно дружество, задълженията за заплащането на които са прехвърлени в резултат на вливането, повече не могат да се приспадат от доходите на приемащото дружество за целите на данъчното облагане? По-специално, може ли невъзможността за приспадане на лихвите да се счита за пречка или ограничение пред концентрациите, попадащи в приложното поле на Директива 2009/133/ЕО на Съвета ⁽¹⁾, в нарушение както на принципите и целите на тази директива, така и на член 4 от нея?
- 2) Ако на първия въпрос бъде даден отговор в смисъл, че изключването на възможността за приспадане на такива лихви е съвместимо с посочената директива, различен ли би бил отговорът, ако корекцията не е извършена въз основа на предвидената в тази директива разпоредба относно недопускането на злоупотреби (член 15) или националната уредба, с която същата се транспонира (член 73, параграф 10 от Кодекса за данъчно облагане на дружествата), а по силата на друго правило от вътрешното право (член 23 от посочения кодекс)?

⁽¹⁾ Директива 2009/133/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 година относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки, както и при прехвърлянето на седалище на SE или SCE в друга държава членка (ОВ L 310, 2009 г., стр. 34).